ЩОДНЯ (ЩОДЕНЬ) – ЩО ДВА ДНІ – ЩО ПІВ ДНЯ

У сучасній українській мові значення регулярної повторюваности виражає багато прислівників, утворених за допомогою займенника *що* від іменників – назв різних часових понять: частин доби (*щоранку, щоранок, щодня, щодень, щоночі, щоніч, щовечора*), днів тижня (*щопонеділка, щовівторка, щосереди…, щонеділі*), тижня (*щотижня*), місяця (*щомісяця*), кварталу (*щокварталу*), року (*щороку, щорік*), пори року (*щовесни, щоліта*, *щоосені*, *щозими*) та ін. За чинним «Українським правописом» їх пишемо разом.

Крім них це значення виражають прислівникові сполуки, у складі яких поєднано займенник *що*, кількісний числівник означений чи неозначений або невідмінювані дробові *пів, півтора, півтори* та іменник часової семантики. У довідкових виданнях не подано, як писати такі прислівникові сполуки: разом чи окремо. Самі мовознавці досі не мають єдиної думки із цього правописного питання. Одні вважають, що їх потрібно писати разом, як і попередні відзайменниково-іменникові прислівники. До цього їх схиляє, мабуть, те, що в наявних тлумачних та ортографійних словниках української мови подано прислівник *щопівгодини* разом. Інші пропонують писати такі сполуки окремо, бо між займенником *що* та іменником стоїть числівник, який завжди відокремлений від нього. Це обґрунтування доповнює нове правило чинного «Українського правопису», за яким дробовий невідмінюваний числівник *пів* зі значенням ‘половина’ треба писати окремо від іменника у формі родового відмінка, напр.: *пів години, пів місяця, пів року*.

Отже, на підставі прокоментованих правил пишемо окремо *що два дні, що дві доби, що три тижні, що шість місяців; що пів години, що пів дня, що пів року; що півтора місяця, що півтора року; що півтори доби; що кілька тижнів, що декілька місяців* та ін.

Катерина Городенська